

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Euroopan naapuruuspolitiikan tarkistus”

(2012/C 54/04)

ALUEIDEN KOMITEA

- katsoo, että mikäli paikallis- ja alueviranomaisilla on painokkaampi osuus naapuruuspolitiikassa, se voi parantaa kansalaisten tietoisuutta, lisätä heidän osallistumistaan sekä politiikan tavoitteiden saamaa tukea sekä hälventää vaikutelmaa, että yksinomaan kansallisvaltioiden hallitukset ja Brysselin toimielimet ovat vastuussa maanosamme asioista. Tässä mielessä paikallis- ja alueviranomaiset voivat myös auttaa korjaamaan eristäytymisen tai uudelleenkansallistamisen kaltaiset vaaralliset kehityssuunnat, jotka muuten saattavat vaarantaa maiden ja alueiden vakauden sekä EU:ssa että unionin ulkopuolella.
- pitää Euro-Välimeri-alueen alue- ja paikallisedustajien kokouksen (ARLEM) työtä ja sen tarjoamia mahdollisuuksia tavattoman tärkeinä. ARLEM mahdollistaa alue- ja paikallisviranomaisten osallistumisen Euro-Välimeri-alueen poliittiseen keskusteluun ja tuo Välimeren unionin pääsihteeristön valitsemille hankkeille alueellisen ulottuvuuden. Se myös varmistaa parhaiden käytänteiden vaihdon ja edistää osaltaan Euroopan naapuruuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.
- antaa niin ikään tukensa EU:n ja itäisten kumppanimaiden paikallis- ja alueviranomaisten konferenssille (CORLEAP), joka on EU:n ja itäisten kumppanimaiden alue- ja paikallisviranomaisten monenvälisen yhteistyön verkosto ja joka pyrkii sitouttamaan entistä enemmän kyseisiä viranomaisia Euroopan naapuruuspolitiikan toteuttamiseen. Se pyrkii myös työskentelemään itäisten kumppanien paikallis- ja alueviranomaisten kanssa pysyvien institutionaalisten yhteistyöpuitteiden luomiseksi.
- suosittelee naapuruuspolitiikan tehostamista koko Mustanmeren alueella. On syytä korostaa kyseisen alueen jatkuvaa geopolittista merkitystä EU:lle, samoin Mustanmeren synergian merkitystä. Alueeseen rajoittuvien EU:n jäsenvaltioiden tulee saada tuntuvaa EU:n tukea naapuruuspolitiikkaan liittyviin toimiinsa.

Esittelijä	Jacek PROTAS (PL, PPE), Warmia-Masurian voivodikunnan aluejohtaja
Viiteasiakirja	Yhteinen tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle – Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten
	KOM(2011) 303 lopullinen

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Huomioita johdannoksi

1. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen ja on tyytyväinen sen yleiseen tavoitteeseen, jossa korostuu vahvasti, miten tärkeää on tukea kumppanuusmaiden pyrkimyksiä kohti syvällistä demokratiaa ja poliittisia uudistuksia. Unionin paikallis- ja alueviranomaisilla on kiistämätön rooli demokraattisina ja poliittisina instituutioina, ja ne ovat keskeisen tärkeitä demokraatiakehitykselle. Paikallis- ja alueviranomaiset antavat sen vuoksi mielellään panoksensa näihin pyrkimyksiin naapuruuspolitiikan yhteydessä.

2. on erittäin tyytyväinen Euroopan naapuruuspolitiikan (*European Neighbourhood Policy*, ENP) tähänastiseen kehitykseen, johon kuuluu sen kasvava monipuolistaminen ja sopeuttaminen konkreettisiin tarpeisiin ja tilanteisiin. Alueiden komitea on hyväksynyt siitä, että alkuperäistä ”yhden koon” hanketta vuodelta 2004 ollaan kehittämässä yhä erikoistuneemmiksi ”mittatyönä valmistetuiksi” välineiksi.

3. tervehtii tyytyväisenä Euroopan naapuruuspolitiikan erikoistumisen etenemistä ja kiteytymistä itäiseksi kumppanuudeksi, Välimeren unioniksi sekä kehkeytymässä olevaksi Mustanmeren synergiaaksi.

4. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikkaa on syytä eriyttää edelleen ja että naapuruuspolitiikasta pitää tulla unionin kunnianhimoisen ja johdonmukaisen ulkopoliitiikan osa ja sen yhä erikoistuneempi väline.

5. korostaa, että alueilla harjoitettava ja alueiden harjoittama naapuruuspolitiikka voi olla tuloksekas väline, kun tehdään tunnetuksi Euroopan unionin perusarvoja: ihmisarvon kunnioittamista, vapautta, kansanvaltaa, tasa-arvoa, oikeusvaltiota sekä ihmisoikeuksien kunnioittamista, mukaan luettuina vähemmistöryhmiin kuuluvien henkilöiden oikeudet.

6. suosittelee, että kaikki EU:n alueet aktivoidaan naapuruuspolitiikan osapuoliksi, ja katsoo, että on hyödynnettävä sitä asiantuntemusta ja kokemusta, jota alue- ja paikallisviranomaisilla on ulkosuhteiden alalta.

7. pitää erityisen tärkeänä, että alueilla kehitetään yleistä tietoisuutta naapuruuspolitiikasta.

8. painottaa, että on tärkeää kehittää sekä Euroopan naapuruuspolitiikan valtioidenvälistä että yhteiskunnallista (”ihmisiltä ihmisille”) tasoa. Paikallis- ja alueviranomaisilla voi olla

erityisen tärkeä rooli kohdennetun ja vastuullisen yhteistyön harjoittamisessa kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa, mutta viranomaisina niiden tulisi myös hoitaa tehtävänsä kontaktien luomisessa hallinnollisella/virallisella tasolla.

9. katsoo, että mikäli paikallis- ja alueviranomaisilla on painokkaampi osuus naapuruuspolitiikassa, se voi parantaa kansalaisten tietoisuutta, lisätä heidän osallistumistaan sekä politiikan tavoitteiden saamaa tukea sekä hälventää vaikutelmaa, että yksinomaan kansallisvaltioiden hallitukset ja Brysselin toimielimet ovat vastuussa maanosamme asioista. Tässä mielessä paikallis- ja alueviranomaiset voivat myös auttaa korjaamaan eristytymisen tai uudelleenkansallistamisen kaltaiset vaaralliset kehityssuunnat, jotka muuten saattavat vaarantaa maiden ja alueiden vakauden sekä EU:ssa että unionin ulkopuolella.

10. pitää erittäin tärkeänä yhteistyötä niiden unionin alueiden ja unionin ulkopuolisten alueiden välillä, jotka eivät ole toistensa välittömiä naapureita.

11. kehottaa tukemaan paitsi lyhyen aikavälin talouskasvua myös naapurimaiden kestäväpohjaista kehitystä sekä kiinnittämään erityishuomiota alueellisten ja sosiaalisten erojen vähentämiseen.

12. kannattaa komission ehdotusta kumppanuuksiin kannustamisesta ja niiden tukemisesta. Pitkäjänteinen yhteistyö yhteiskunnan kaikkien sidosryhmien välillä edistää moniarvoisuutta ja osallistumista useilla tasoilla, mikä puolestaan parantaa kestävän taloudellisen, sosiaalisen ja demokraattisen kehityksen edellytyksiä.

13. katsoo, että alueiden työ- ja menettelytavat voivat olla erityisen käyttökelpoisia Euroopan naapuruuspolitiikassa, kun ne tukevat sellaisia viimeksi mainitun välineitä kuin TAIEX, SIGMA, ystävyysalue- ja ystävyyskaupunkitoiminta sekä Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmat.

14. omaksuu ja vahvistaa oikeaksi komission näkemyksen, jonka mukaan tuloksellisia aluekumppanuuksia voidaan luoda esimerkiksi sellaisilla yhteistyöaloilla kuin pk-yritykset, ympäristöhallinto, koulutus, nuoriso, kulttuuri, liikenne, tutkimus, maaseudun kehittäminen ja työllisyys. Unionin paikallis- ja alueviranomaisille on kertynyt edellä mainituilta yhteistyöaloilta kokemusta ja käytännön tietämystä jo pitkältä ajalta, ja ne osallistuisivat mielellään kumppanuuksiin.

15. tukee alueiden komitean lausunnon ”Vahva Euroopan naapuruuspolitiikka” pääajatuksia ja kiinnittää uudelleen huomiota lausunnon merkitykseen ja ajankohtaisuuteen.

16. kiinnittää huomiota EU:n toimielinten rooliin kumppanimaiden pyrkimyksissä hyödyntää saatavissa olevia resursseja tehokkaasti ja esittää, että keskitytään käytännön yhteistyöhön, joka tuottaa konkreettisia tuloksia.

17. painottaa ponnekkaasti, että EU:n vuosien 2014–2020 talousarvioon on taattava riittävät määrärahat Euroopan naapuruuspolitiikan toteuttamista varten.

18. kiittää komission pyrkimystä eri rahoitusvälineiden yksinkertaistamiseksi ja niiden koordinoinnin parantamiseksi ja korostaa kyseisen pyrkimyksen mahdollisia vaikutuksia ja siitä saatavaa hyötyä.

Naapuruuspolitiikan, sen menetelmien ja alueiden roolin eriyttäminen

19. on vakuuttunut siitä, ettei naapuruuspolitiikan välttämättömän eriyttämisen tulisi olla luonteeltaan pelkästään muodollinen jako eteläiseen ja itäiseen ulottuvuuteen.

20. suosittaa, että naapuruuspolitiikkaa eriyttäessä mittapuuna käytetään demokratian toimivuutta (toisin sanoen demokraattisia prosesseja), ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien kunnioitusta, oikeusvaltioperiaatetta sekä järjestelmään liittyvien / taloudellisten muutosprosessien etenemistä (kiinnittäen erityistä huomiota vapaan markkinatalouden periaatteiden toteuttamiseen) kulloisessakin maassa. Mitä kohdennetumpaa naapuruuspolitiikka on, sitä paremmin se tuottaa tulosta.

21. pitää asianmukaisena sellaisten poliittisten välineiden luomista, jotka mahdollistavat sosiaalisten, tai valtion-, alue- ja paikallishallinnon toimien käsittelyn eri tavoin niiden ominaispiirteiden ja mahdollisuuksien mukaan. Eri alojen toimia tulee koordinoita, mutta niitä ei tarvitse, eikä usein myöskään pidä toteuttaa samanaikaisesti.

22. katsoo, että valtiotasolla harjoitettavan naapuruuspolitiikan yhteydessä "more-for-more" -ajattelu (mitä pidemmälle menevät uudistukset, sitä enemmän tukea) on selväpiirteistä ja perusteltua.

23. toteaa kuitenkin, että yhteiskuntatasolla "more-for-more" -periaate on vähemmän selkeä ja liian virallisluonteinen. Sen soveltaminen voi jopa kääntyä tarkoitusiaan vastaan ja haitata olemassa olevia alhaalta ylöspäin suuntautuvia yhteyksiä. Jotta sosiaaliset kontaktit olisivat tuloksekkaita, niihin tarvitaan jatkuvuutta ja mahdollisimman paljon epämuodollisuutta.

24. katsoo lisäksi, ettei paikallis- ja alueviranomaisien osallistuminen voi korvata kansalaispiirien sekä kolmannen sektorin osallisuutta,

25. tähdentää, että kolmannen sektorin osallistuminen pitää todeta tärkeäksi osatekijäksi naapuruuspolitiikassa, joka kaipaa erikoistunutta välineistöä.

26. korostaa paikallis- ja alueviranomaisien roolia talousyhteyksien tiivistämisessä ja katsoo, että enenevä taloudellinen integraatio voi käynnistää sosiaalisia ja poliittisia muutoksia. Komitea kehottaa lisäksi Euroopan naapuruuspolitiikan piirissä olevia maita perustamaan vapaakauppa-alueita.

27. pitää Euro-Välimeri-alueen alue- ja paikallisedustajien kokouksen (ARLEM) työtä ja sen tarjoamia mahdollisuuksia tavatoman tärkeinä. ARLEM mahdollistaa alue- ja paikallisviranomaisien osallistumisen Euro-Välimeri-alueen poliittiseen keskusteluun ja tuo Välimeren unionin pääsihteeristön valitsemille hankkeille alueellisen ulottuvuuden. Se myös varmistaa parhaiden käytänteiden vaihdon ja edistää osaltaan Euroopan naapuruuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

28. antaa niin ikään tukensa EU:n ja itäisten kumppanimaiden paikallis- ja alueviranomaisien konferenssille (CORLEAP), joka on EU:n ja itäisten kumppanimaiden alue- ja paikallisviranomaisien monenvälisen yhteistyön verkosto ja joka pyrkii sitouttamaan entistä enemmän kyseisiä viranomaisia Euroopan naapuruuspolitiikan toteuttamiseen. Se pyrkii myös työskentelemään itäisten kumppanien paikallis- ja alueviranomaisien kanssa pysyvien institutionaalisten yhteistyöpuitteiden luomiseksi.

29. kehottaa Euroopan unionia, Välimeren unionia, jäsenvaltioiden hallituksia ja kansainvälisiä toimijoita jatkamaan yhteistyötä ARLEMin kanssa – joka on alueiden komitean sekä alue- ja paikallisviranomaisia edustavien järjestöjen yhteistyöfoorumi –, jotta varmistetaan entistä koordinoitumpi ja tehokkaampi toiminta Välimeren alueella.

30. suosittelee, että sosiaalisten kontaktien pitäisi ennen kaikkea olla luonteeltaan ihmisten välisiä suoria yhteyksiä. Tärkeintä tulisi olla osallistujien omakohtainen sitoutuminen eikä pelkkä osallistuminen institutionaalisessa tai toiminnallisessa roolissa.

31. toteaa, että on tarpeellista saada kunnat ja alueet kiinnostumaan kulttuurivaihdosta. Kolmas sektori voi saada erityisen paljon aikaan juuri tällä alalla. Siihen tarvitaan kuitenkin nimenomaista tukea paikallis- ja alueviranomaisilta sekä valtiotalta.

32. katsoo, että on tarpeen tasapainottaa eturistiriitoja, joita syntyy eri alueryhmien välillä niiden erilaisesta maantieteellisestä sijainnista johtuen. EU:n ulkopoliitiikan yleiskoordinoinnilla on varmistettava, ettei eriyttäminen johda Etelän ja Idän kilpailuasetelmaan, eikä tiettyjen alueiden erikoistuminen yksittäisiin naapuruuspolitiikan lohkoihin saa synnyttää eikä kärjistää eturistiriitoja tai keskinäistä kilpailutilannetta kielteisellä tavalla.

33. on sitä mieltä, että naapuruuspolitiikan institutionalisointi olisi omiaan helpottamaan ja tukemaan alueiden mukanaoloa ja toimintaa "etäältä käsin" (esim. Keski-Euroopan alueiden yhteistyö Välimeren alueella, tai Länsi-Euroopan alueiden Itä-Euroopassa tekemä yhteistyö). Tämä lujittaisi alueiden tunnetta Euroopan naapuruuspolitiikan kokonaisuudesta kannettavasta yhteisestä vastuusta.

34. katsoo, että EU:n herkillä itäisillä ja eteläisillä rajaseuduilla sijaitsevien alueiden erityisroolia on vahvistettava. Eurooppalaiseen naapuruuteen liittyvät ongelmat koskevat niitä suoraan. Euroopan naapuruuspolitiikkaa ei missään tapauksessa tule harjoittaa niiden päiden yli, ja sen yhteydessä tulee niiden erityiset intressit ottaa huomioon.

35. suosittaa, että EU:n rajaseutualueille myönnetään erityis-
tukea Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa.

36. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikassa on otettava
lukuun olemassa olevat suhteet kolmansiin maihin ja erityisesti
Venäjään, varsinkin itäisellä alueella. Alueet pitää saada tiedosta-
maan tämä Euroopan naapuruuspolitiikan näkökohta, ja kaik-
kien asianomaisten kolmansien maiden kanssa toteutettavia asi-
anmukaisia yhteistyömuotoja tulisi tukea.

37. ilmoittaa aikovansa tukea demokratisoimisprosessia
asianomaisissa naapurimaissa osallistumalla jatkossakin vaa-
litarkkailutehtävien organisointiin yhdessä Euroopan neuvoston
paikallis- ja aluehallintoasiain kongressin kanssa.

Naapuruuspolitiikan edellytykset yksittäisissä maissa

38. katsoo olevan syytä paneutua niihin erityisiin olosuhteis-
iin, joissa itäistä kumppanuutta ja naapuruuspolitiikkaa harjoit-
etaan Kaukasiassa.

39. toteaa, että Georgia tarvitsee jatkuvaa systemaattista tu-
kea itäisen kumppanuuden puitteissa, kun otetaan huomioon
vuoden 2008 konfliktin erityiset seuraukset.

40. suosittaa naapuruuspolitiikan tehostamista koko Mustan-
meren alueella. On syytä korostaa kyseisen alueen jatkuvaa geo-
poliittista merkitystä EU:lle, samoin Mustanmeren synergian
merkitystä. Alueeseen rajoittuvien EU:n jäsenvaltioiden tulee
saada tuntuvaa EU:n tukea naapuruuspolitiikkaan liittyviin toi-
miinsa.

41. pitää Moldovaa erikoistapauksena. Koska maassa on
saatu aikaan merkittävää edistystä naapuruuspolitiikan ja itäisen
kumppanuuden avulla, sen kehitykselle on tarpeen antaa mah-
dollisimman laaja huomio. Osittaisellakin siellä saavutetulla me-
nestyksellä voisi olla suuri vaikutus naapuruuspolitiikan ja EU:n
ulkopolitiikan edistämistä ajatellen.

42. kehottaa kiinnittämään huomiota Kaliningradin alueen
eritystilanteeseen. Sijainnistaan huolimatta se ei kuulu naa-
puruuspolitiikan piiriin. Kyseessä on harvinaisen merkittävä ja
herkkä alue, joka ei pelkästään rajoitu EU:hun vaan on itse
asiassa joka suunnalta unionin ympäröimä. Alueen ominais-
luonnetta ei voi sivuuttaa, kun harjoitetaan naapuruuspolitiikkaa
EU:n välittömässä läheisyydessä.

43. on sitä mieltä, että vaikka Valko-Venäjällä jatkuvat vai-
keudet ovat aiheuttaneet pettymyksen, on naapuruuspolitiikan
mukaista toimintaa kyseisessä maassa tarpeen jatkaa.

44. toteaa, että Ukrainan demokraattisia, poliittisia, taloudel-
lisia ja yhteiskunnallisia muutosprosesseja on välttämättä joh-
donmukaisesti tuettava.

45. suosittaa arabikevääseen viitaten, että naapuruuspolitiik-
alle on varattava merkittävä rooli kehitettäessä suhteita yhteis-
kuntien välillä. Kyseiseen maantieteelliseen alueeseen tulee

kiinnittää erityistä ja intensiivistä huomiota lähimpinä aikoina.
Aktiivisuutta alueen suhteen tulee pitää kaikkien EU:n jäsenten –
valtioiden, alueiden ja yhteiskuntien – vastuullisuuden koetinki-
venä.

46. muistuttaa, että kukin Välimeren eteläpuolisista maista
on erilainen ja että EU:n lähestymistapa on räätälöitävä ja sovi-
tettava kulloiseenkin tilanteeseen. Demokratian rakentaminen ja
demokratiaan siirtyminen on kuitenkin luonteeltaan universaali
prosessi, joka alkaa ensisijaisesti ruohonjuuritasolta ja jota ei
voida määrätä ylhäältä käsin, jotta se olisi vakaa ja vahvasti
yhteiskuntaan ankkuroitunut.

Alueellisen yhteistyön merkitys naapuruuspolitiikan väli- neenä

47. katsoo, että euroregio-alueet tarjoavat merkittävää koke-
musta naapuruuspolitiikkaa silmällä pitäen. Niistä tuli käyttökel-
poinen väline Keski-Euroopan maiden liittymisprosessiin ja nii-
den EU-jäsenyyden toteuduttua käytännöllinen väline unionin
ulkopuolisten naapureiden kanssa ylläpidettävien suhteiden
sääntelyyn.

48. tarjoaa siksi tukensa pysyvien poliittisten ja hallinnollis-
ten hajautettujen rakenteiden luomiseksi, kun otetaan huomi-
oon, että paikallis- ja alueviranomaisten hallinnolliset ja institu-
tionaaliset valmiudet helpottavat yhteistyötä valtiotasoa alem-
milla hallintotasolla, parantavat tehokkuutta ja hyvää hallintoa
ja ovat demokratisoimisprosessin kannalta ratkaisevan tärke-
ässä asemassa.

49. suosittaa, että tarkastellaan mahdollisuuksia vahvistaa ny-
kyisiä euroregio-alueita käyttämällä välineenä eurooppalaista
alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY), sillä se parantaisi asian-
omaisten tahojen oikeusvarmuutta ja lisäisi luotavien rakentei-
den avoimuutta. Komitea toistaa toiveensa mahdollistaa EAYY:t
kolmansien maiden kanssa kahdenvälisessä muodossa ja pyytää
niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole näin tehneet, ryhtymään
tarvittaviin toimiin EAYY:iden perustamisen ja täytäntöönpanon
helpottamiseksi.

50. korostaa valmiuksien kehittämiseen tähtävien ohjelmien
käytännön hyötyä laajentumisen ja Euroopan naapuruuspolitiik-
kojen yhteydessä ja ehdottaa jälleen – paikallishallinnon tuke-
miseen tähtäävän kokeiluohjelman esimerkin pohjalta ⁽¹⁾ –, että
vastaavia aloitteita kehitetään myös Välimeren eteläpuolisen alu-
een maita varten, jotta voidaan tukea niiden valmiuksien kehit-
tämistä paikallis- ja aluetasolla.

51. toteaa, että euroregio-instituutio on avuksi lukuisissa eri
toiminnoissa talouden alalta aina kulttuuriin asti. Se tekee myös
omaehtoiset, kolmannen sektorin yhteistyöprosessit helpommik-
si. Euroregio on osoittautunut joustavaksi ja harvinaisen toimi-
vaksi välineeksi, kun ajatellaan toimintaa Keski- ja Itä-Euroopan
rajoilla, EU:n ulkoraja-alueella.

⁽¹⁾ AK tekee jo nyt tiivistä yhteistyötä Euroopan komission kanssa tu-
keakseen tätä kokeiluohjelmaa, joka rajoittuu tällä hetkellä ehdokas-
valtioihin ja mahdollisiin ehdokasvaltioihin.

52. suositaa hankkeiden tukemista ja uusien euroregio-alueiden perustamista (hyödyntäen jo hyvin vakiintuneista euroregio-alueista saatua kokemusta) varsinkin siten, että Algerian, Tunisian, Libyan ja Egyptin alueita kytketään yhteen soveliaiden Etelä-Euroopan alueiden kanssa.

53. katsoo, ettei Euroopan unionin etelärajan – merirajan – erityispiirteitä tule pitää esteinä euroregio-alueiden perustamiselle. On korostettava sellaisten euroregio-perustamishankkeiden kuin Andalusia–Gibraltar–Marokko, Etelä-Egea – Turkki, Pohjois-Egea – Turkki ja Polis–Trakieken merkitystä, vaikka ne vielä ovatkin alkuvaiheessa.

54. katsoo, että Mustanmeren euroregio-alue on saatava kiireellisesti toimintakuntoon.

55. katsoo, että euroregiot voivat aktiivisesti tukea sellaisia Euroopan naapuruuspolitiikan (eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline, ENPI) välineitä kuin TAIEX, SIGMA, kummitoiminta (*twining*) sekä Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmat.

56. korostaa eurooppalaisten alueellisen yhteistyön yhtymien (EAYY) ja makroaluestrategian lisäarvoa alueellisen yhteistyön innovatiivisina välineinä alueiden välisellä ja ylikansallisella tasolla, koska niiden avulla voidaan vahvistaa eri aloilla toteutettavien poliittisten toimien johdonmukaisuutta ja koordinoitua Välimeren ja Mustanmeren laajemmalla alueella järjehtämällä taloudellisten varojen jakaantumista sekä korostamalla alue- ja paikallisyhteisöjen roolia monitasoisen hallinnon periaatteiden ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden laajan osallistumisen pohjalta.

Alueiden tukema naapuruuspolitiikan kansalaisulottuvuus

57. suositaa, ettei hallitusvallan käyttäjien eikä edes alueviranomaisten välisten suhteiden tule antaa korvata yhteiskuntien laajempia ja syvempiä yhteyksiä. Kaikki Välimeren alueen maat pitää kytkeä toisiinsa euroregio-alueiden avulla, mikä sujuvoittaa kolmannen sektorin ja kansalaisten yhteydenpitoa.

58. suosittelee euroregio-alueille luonteenomaista toimintatapaa, koska se on tehokas väline, jolla voi torjua monia stereotyyppioita ja pelkoja, joita muuttoliike EU:n rajoilla synnyttää. Komitea katsoo, että välitön kokemus yhteistyöstä ja keskinäisestä vaihdannasta voi myös auttaa korjaamaan monissa EU:n naapurivaltiossa vallitsevia stereotyyppioita Euroopasta ja Länneästä.

59. katsoo, että aktiivisen naapuruuspolitiikan avulla voidaan rajoittaa kontrolloimattomia muuttovirtoja.

60. katsoo, että sellainen naapuruuspolitiikka, joka tukee kaikkein aktiivisimpia ihmisiä ja ryhmiä Euroopan unioniin rajoittuvilla alueilla ja sen naapurimaissa, voi edistää taloudellisia ja poliittisia muutosprosesseja.

61. on vahvasti sitä mieltä, että kun avustetaan ihmisiä ja ryhmiä, jotka tekevät aktiivisesti työtä demokraattisen muutoksen ja talouden uudistamisen puolesta, siitä voi olla etua kaikenlaisen toiminnan tuloksekkuutta ajatellen.

62. pitää tärkeänä, että naapuruuspolitiikan puitteissa järjestetään moninaista nuoriso- ja opiskelijavaihtoa sekä tieteellistä yhteistyötä.

63. korostaa, että on tärkeää vahvistaa kumppanimaiden hallinnollisia valmiuksia, ja suhtautuu siksi myönteisesti hallinnollisiin valmiuksiin keskittyvän Virossa sijaitsevan itäisen kumppanuuden keskuksen sekä Varsovassa toimivan julkishallinnon itäisen kumppanuuden akatemian kaltaisten kansallisten ohjelmien vahvistamiseen. Komitea kehottaa asianomaisia tahoja tukemaan hallinnollisia uudistuksia ja valmiuksien kehittämistä myös paikallis- ja aluetasolla.

Alueidenvälinen yhteistyö naapuruuspolitiikan puitteissa

64. pitää suositeltavana, että eteläisillä euroregio-alueilla (kuten alueillakin) on kumppaneita muualla maanosassamme. Tämän kaltaisia siteitä tulisi solmia varsinkin EU:n etelärajan euroregio-alueiden ja Itä-Eurooppaan rajoittuvien Keski- ja Pohjois-Euroopan euroregio-alueiden välille. Euroopan naapuruuspolitiikka ei saa pirstoutua eristyneiksi juonteiksi. Tämä on pyrittävä estämään Euroopan unionin aluepolitiikan avulla. Eurooppalainen alueellisen yhteistyön yhtymä vaikuttaa soveltuvalta välineeltä tällaisten yhteyksien rakentamiseen.

65. katsoo, että EU:n viisumipolitiikkaa on analysoitava systemaattisesti, jotta voidaan helpottaa viisumien myöntämistä Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvien maiden kansalaisille ja edistää siten yhteiskuntien välistä vuoropuhelua

66. korostaa hyötyjä, joita olisi mahdollisesti saatavissa ottamalla käyttöön paikallinen rajaliikenne (*local border traffic*) eräillä unionin rajoilla.

Bryssel 14. joulukuuta 2011

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO